

Bước phiêu bồng.

Vũ thành An

Đời đã qua một bước phiêu bồng Tình đã qua một giấc mơ
hồng Tưởng rằng có lại không năm tháng chất chông
Một sớm ta bồng mắt thức dậy chợt thấy đôi bàn
tay đã gãy nửa đời đã thoáng bay phút chốc không
hay Thăm nắng trên vòm cây lóng
lánh sương mai một chiếc lá bay bay theo dòng cuốn xoay
hoài một nghìn năm một giây em chợt mắt cũng chẳng hay
chỉ thấy tà cuồng say theo ngày tháng xoay hoài Ngày đã lên cuộc
sống bắt đầu hạnh phúc đâu chỉ phép nhiệm màu
còn lời nói dịu êm âu yếm cho nhau.